

mentorschap

„Mentor heeft goede zorg voor mij geregeld”

tekst Gert de Looze

beeld Mentorschap Nederland

Het leven van Jenny Vredebregt (44) uit Dordrecht zag er drie jaar geleden compleet anders uit dan nu. Ze was gezond, had een baan en regelde alles zelf. Tegenwoordig is ze voor een groot deel afhankelijk van anderen en heeft ze een mentor via Mentorschap Nederland. Een ernstige ontsteking van de hersenen, veroorzaakt door het JC-virus, had verstrekken gevolgen. Vredebregt raakte linkszijdig verlamd en heeft moeite om zaken te overzien en zich te concentreren. Ze verbleef een tijd in een verpleeghuis, maar woont sinds enkele maanden zelfstandig in een Fokuswoning. Daar is hulp op afroep beschikbaar.

Sinds februari staat mentor Els de Haas haar bij. Vredebregt is daar erg blij mee. „Ze heeft mij onder andere geholpen bij het regelen van de verhuizing en tegenwoordig houdt zij bijvoorbeeld contact met de Belastingdienst en de sociale dienst. Het is soms niet duidelijk bij welke instantie je moet aankloppen. Sowieso blijkt die hele papierwinkel lastig te overzien. Daar komt nog bij dat ik snel vermoeid raak en hierdoor onduidelijker ga praten. Dan is het helemaal moeilijk om zaken goed te regelen, omdat mensen mij slecht verstaan.”

De verstandhouding met haar mentor is uitstekend, benadrukt Vredebregt. „Els denkt mee en geeft advies, maar ik neem uiteindelijk de beslissing. Omdat zij veel regelkussen uit handen neemt, houd ik energie over voor andere dingen.”

Lluuk Dogger (30) uit Papendrecht had tot voor kort een mentor. Hij werkte als applicatiebeheerder in de thuiszorg, maar kwam in 2011 thuis te zitten vanwege psychiatrische problemen en een burn-out. „Ik woonde destijds nog bij mijn ouders. Zij stelden voor om de toetsing van de zorg bij een mentor neer te leggen. Het klikte geweldig met de mentor die ik via Mentorschap Nederland kreeg. We hadden veel gezamenlijke interesses. Hij ging mee naar de rechtbank, hielp mij als ik een klacht wilde indienen, overlegde met mij over zorgplannen en liet de regie zo veel mogelijk bij mij liggen. Hij heeft er in samenspraak met mijn ouders voor geknokt dat ik de zorg kreeg die ik nodig had. Hij was een tweede vader voor me.”

Zonder zijn mentor zou het niet goed met hem zijn gegaan, benadrukt Dogger. „De eerste tijd was ik te ziek om zelf actie te ondernemen. Helaas is mijn eerste mentor overleden. Dat was een enorme klap.”

Met de tweede mentor liep het niet soepel. „Ik had geen goed gevoel bij haar, terwijl dit van essentieel belang voor een goede samenwerking.”

Het mentorschap is inmiddels beëindigd. Dogger kan met steun van hulpverleners van de ggz-instelling waar hij begeleid zelfstandig woont de regie weer in eigen hand nemen. „Ik ben inmiddels in staat om zelf mijn zorgplan goed te kunnen beoordelen. Volgend jaar hoop ik op mijzelf te gaan wonen in het dorp waar ik vandaan kom.”

>>mentorschap.nl

Dit is het slot van een drieluik over mentorschap.

Mentoren regelen het nodige voor hun cliënten. Er is geen relatie tussen de personen op de foto en de mensen in dit artikel.